

Pa še nekaj! Ali so prvaki res tako zabiti, da mislijo, da bodejo Nemce s tem gospodarsko uničili, ako nahujskajo par svojih nevednežev v boj? Za tako neumne naj se nikar ne delajo! Nemski narod je najbogatejši narod, njegovo gospodarstvo je utrjeno in malenkostno ruvanje, pritlikavega prvaštva mu ne bode škodovalo. Kaj pa, ko bi Nemci nakrat sulico obrnili in pričeli iz prvaškega hujskanja posledice izvajati? Le ozmimo se malo na to dejstvo! Zdaj pride vinska trgatev. Kmet že komaj čaka, da bi dobil mošt izpod preše in ga prodal, kajti eksekutor že trka na vrata. Kaj ko bi Nemci nakrat ne kupovali več tega vina? Štajersko vino je gotovo imenitna kapljica, ali razširjeno je še malo, ljudem se še ne dopade, ker še niso prišli na okus. Le Nemci zamorejo kupiti in razširjevati to štajersko vino. Kaj ko bi Nemci nakrat ne hoteli kupiti od nobenega prvaško zagriženega kmeta? Le ena sama firma v Ptujju nakupi vsako leto 10.000 hektolitrov vina od kmetov. Ali mislite, da bi se ne mogla na drug način vina preskrbeti? Doslej se ni pri vinski kupčiji nikdar vprašalo: ali si ti vinski kmet prvaškega ali naprednega prepričanja? Kaj ko bi se to odslej storilo? Ali bodeta dr. Ploj in dr. Jurtela vsa vina popila? Le pamet, pamet! In isto je z živinorejo. Kaj ko bi meščani in tržani nakrat rekli: prvaški kmetje naj pojedajo svoje voličke sami?! Tudi to bi bilo mogoče in tudi takšni boj kot se da organizirati. Tako je z vsemi panogami kmetijstva. Kmetijstvo je le tedaj racionalno, ako je kupčija dobra. To kupčijo pa bi Nemci lahko temeljito pokvarili. Omenimo še, da je jako mnogo slovenskih trgovcev, zdravnikov, meštarjev, advokatov itd., ki so naravnost odvisni od Nemcev. Mi poznamo več slovenskih zdravnikov, ki bi imeli 24 ur na dan prostih, ko bi ne imeli nemške kliente. Ravno tako stoji stvar s slovenskimi advokati. Najbolj zagriženi prvaški advokati živijo edino od Nemcev. Zakaj pa ima n. pr. dr. Brumen v Ptujju le nemški napis? Zakaj deluje nemški posl. Walcher za slov. advokata Brejca? Ah, mi že vemo zakaj! In neki večji trgovec v Ptujju n. p. ima zelo včlike kupčije z Nemci. In tako tudi drugi.

Pa pojdemo še naprej. Kaj ko bi n. p. velikanska industrijska družba na Kranjskem odpuštila svoje slovenske delavce? Kam bi šli ti delavci? Na Nemško! Kam gre slovenski rudar, kadar nima doma več dela? Na Nemško! Kaj ko bi vsi nemški trgovci odpuštili svoje slovenske komije? Kaj ko bi svoje slovenske posle odpuštili? Le bomo si odkritosrčni! Veliko več Slovencev služi pri Nemcih kruha nego obratno.

Zato so prvaške grožnje z boj kotom smešne in otročje! Le poskusite in doživeli bode čudovite slučaje. Ali mi vemo, da ljudstvo samo te gonje ni krivo. Mi vemo, da se ljudstvo ne pusti nahujskati v tak obupni boj, ki bi le ljudstvu samemu škodoval. Zato bomo pa pričeli objavljati vse, kar vemo o gotovih prvaških štacunah, advokatih, zdravnikih, posojilnicah. Ako že hočete, potem z ob z ob!

Ljudstvo, ti se pa vzdrami! Uviduj z vsakim dnevom, da je geslo „svoji k svojim“ le farbarija, le izraz sebičnosti prvaštva. In vrži liste in hujskače, kite hočejo na ta led spraviti, iz tvoje hiše!

Dva človeka sta bila v Ljubljani ustreljena, deset pa jih je težko ranjenih. Kmetje! To je posledica gonje prvaških listov in hujskačev. Ti zločinci hočejo, da bi tudi na Štajerskem kri tekla. Kmetje, ne pustite se nahujskati v nesrečo, kajti račun bi plačali le vi!

Dopisi.

Gorica pri Račah. V 37. številki „Slov. Gospodarja“ vprašuje jako ponižno dopisnik, kdo so bili Muršec, Plohl in Šegula. Prijatelj, kako pa vidiš pezd in očesu drugih, ko pa bruna v svojem ne čutiš? Mi pa vprašamo tebe, neumni dopisnik, kdo so pa bili kaplan Šlamberger, župnik Ilesič e tutti quanti, to so bili angelji varuhi otročje nedolžnosti, kaj ne? Groziš, da se bomo že pomenili; mi pa rečemo: če ti ne odjenjaš bomo vsej klerikalni svojati potegnili maske iz obrazov, tudi tebi slavni go-

rički dopisnik. Rajši bi pisal, kako klaverno je izpala vaša veselica izobraževalnega društva. Tistih 30 študentov, ki bi bili imeli igrati „kmet in fotograf“, so baje rajši zamudili vlak; ko pa je začel vaš imenitni pevski zbor, obstoječ iz šofarja Pepiča, prepevati, jo je tebi tako pri- ljubljani župnik tudi rajši odkuril. (Prav mu je, kakor sem slišal, cesarske jubilejne slavnosti se pa v Cirkovcah ni udeležil, temveč je še nasprotovalec; pod častno besedo je obljubil, da bo bral na dan cesarjevega rojstnega dne mašo ob 8. uri, a bral je je potem ob 7 uri. Figamož! Ter še za tisto zahteval 25 kron, čujte 25 kron!) Še par takih prireditvev, pa bomo Goričani postali slavni kakor tisti ki so bika v turen vlekli. Amerikanci slovijo zaradi svoje izobraženosti, pa ob letu bojo praveč 00 proti vam. Kristus je nekoč rekel: Blagor ubogim v duhu! Bo že štimalo! Pa zdrav bodi dopisnik.

Eden ki je mimo šel.

Bilčovs (Ludmannsdorf). Dne 8. septembra t. l. obdržala je tukajšna požarna bramba glavno vajo, pri kateri se je pokazalo, da je imenitno izvežbana ter zamore svojo dolžnost v slučaju požara izvršiti. Po vaji vršila se je zabava, pri kateri je podarilo nekaj navzočih celovških gospodov par sodcev pive in cigare. Gosp. obč. svetovalec Achatz je imel govor, v katerem je požarnike pohvalil in jim priporočal skupno, edinostno postopanje. Naši črni pa, katerim je požarna bramba trn v oku, ker se ne da zlorabljati v njih namene, niso prišli. Že isti večer je izjavil naš župnik, da prihajajo gospodje iz Celovca edino v ta namen, da spodgrebljejo vero. To je seveda nesramna laž. Gospod Achatz v svojem govoru vere in politike sploh omenil ni. V zadnji številki „Š-Mira“ najdemo pa vsled te zabave hujskajoči članek, ki opisuje Bilčovsane, jamra da sta vera in materini jezik v nevarnosti ter podeli razne nasvete. Podpisan je članek s „slovenski fant“. Mi poznamo tega fantalina natančno. Požarni brambi pristopiti in s tem v splošni blagor delovati, tega ne stori. Ali požarno brambo psovati „ludi proti nje hujskati, to pa zna. Fej temu fantalinu! Sicer je pa ta fantalin duševno omejeni človek in ni v stanu, napisati sam članek. Zato se pač ne motimo, ako smatramo župnika če že ne za pisca vendar za duševnega povzročitelja omenjenega članka. Požarna bramba je vendar priznana potreba v vsaki občini. Ali čudno: kar ne stoji pod črno komando, proti temu se črnuhi borijo, pa če je še tako dobro in potrebno. Kadar se gre za klerikalne namene, potem je vse dobro, pa če stane še toliko. Zadnjič se je oznanilo raz prižnice procesije na sv. Višarje. Udeležilo se je procesije čez 180 oseb, med njimi mnogo takih, ki živijo doma v revščini in katerih deca je lačna. Troški procesije so znašali najmanjše čez 1000 kron. Pri temu so se morali vbogi ljudje deloma še v vozu z volni voziti, — župnik seveda ne. Ja, ali imamo toliko denarja preveč? Ali je bila procesija res tako potrebna? V občini imamo toliko revežev, ki so podpore nujno potrebni. Nekateri dobivajo na mesec 2—4 kron; pri temu morajo lakoto trpeti. Neki cestni grič bi bil za odstraniti. Vsak dan se tam živina grozno trpinči. Neki most se je podrl in še ni popravljen. Šolsko poslopje nima vode. Otroci pijejo umazano vodo iz potoka in postajajo vsled tega bolani. Odstranjenje teh stvari bi bilo v nujnem interesu prebivalstva, — ali za to nimamo denarja, za klerikalne namene pa ga imamo vedno dovolj. V „Š-Mirovem“ članku čitamo tudi: Proč s slabimi časniki (črnuhi mislijo „Štajerca“). Zato priporočajo seveda svoj „Mir“. Omenimo k temu, da je bil „Š-Mir“ zadnjič zaradi častikraje na 100 kron globe obsojen. In tako coto hoče dotični fantalin ali kdor je pisal „Š-Mirov“ članek, našim ljudem vsiliti. — Imeli bi še dosti za pisati, ali dovolj za danes. Vam črnosuknežem, Metodovcem in hujskačem pa kličemo: Roko proč od požarne brambe in pustite nas v miru. Kajti ako udarite, udarili bomo i mi in to močno!

Prvaški morilci hujskajo na poboje. Kmet je prepošten, da bi skupno s takimi ljudmi nastopal. Kmetje, bodite mirni! Nikar se ne pustite nahujskati v vojaške bajonete! Naj se gre prvaška gospoda sama pretepavati!

Izjava. Odkar so se doigrali neprijetni dogodki predzadnje nedelje v Ptujju, katere imajo edino prvaški hujskači na vesti, dobivam od raznih strani grozilna pisma. Da, celo „smrtno obsodbo“ so mi poslali ti moji prvaški prijatelji. Ne držim dosti na taka pisma, kajti pes, ki veliko laja, ne grize. Opozarjam le na to, da imam že sled vira teh pisem. Morda se mi posreči, dobiti dotičnega falota, ki grozi z umorom in potem mu živ krst ne bode pomagal pred ječo. V splošnem pa naznamim tistim po prvaškemu časopisu nahujskanim morilecem, da sem pripravljen za vsak slučaj in da se ne bojim niti zahrbtnih morilčevih napadov. Pa adijo! — V Ptujju, 20. septembra 1908. — Karl Linhart, urednik.

Kmetje pozor! Pomanjkanje krme je pripravilo večino kmetov do tega, da so prodali velik del svoje živine. Pri temu je zlasti opaziti, da je veliko mlade živine razprodane. Le v ptujjskem okraju je n. pr. od maja t. l. naprej vsled večjega klanja in razpošiljatve po železnici zmanjkalo telet za 300 komadov več nego druga leta. Gotovo je torej, da bode imela teletina prihodnjo leto visoko ceno. Kdor mora torej živino prodati, naj raje stari komad živine odda, pa čeprav s škodo. Potem mu bode mogoče, da zredi zanj dva teleta, ki itak le malo mrve potrebuje. Pozor torej, živinorejci!

Iz Spodnje-Štajerskega.

V Ptujju so pričele razmere neprijetne postajati in treba bode poštna metelje. Prvaško hujskanje presega že vse meje in ta gonja meri že naravnost na uboj in umor. V čast odraslim kmetom bode povedano, da se ti ne dajo nahujskati. Le nekaj mladih, v bralnih društvih prav čudno „izobraženih“ mladičev je sedlo na prvaški lim. Ti fantiči se bodejo že še spominjali, kakšne neumnosti da delajo. Kadar se zgodi kakšna nesreča, bodejo šli oni v luknjo, ne pa prvaški brezvestni hujskači. Opozarjamo te mlade fantaline, da naj ne delajo prevelikih neumnosti, ker bi se jim lahko kaj neprijetnega dogodilo. Več Ptujčanov, ki so prihajali iz mesta, je bilo zadnje dni v okolici napadenih. Lučali so kamenje na vozove. Mi vemo, da odrasli kmetje tega tolovajskega nastopanja ne odobravajo, zlasti zdaj ne, ko jim je treba sporazumljenja z Nemci, ker prihaja čas prodaje vina. Fantje, bodite torej pametni. Orožništvo ima stroge ukaze in zato pozor! Ne pustite se od kranjskih hujskačev v nesrečo zapeljati! — Omenimo tudi še, da je v Ptujju nekaj surovih hlapcev, ki služijo pri Nemcih in živjajo nemški kruh, ki pa vendar nesramno proti Nemcem hujskajo in jih celo napadajo. Nam so ti fantalini znani in objavili jih bomo s polnim imenom, ako ne bode konec teh falotskih nastopov. Naj si grejo v tolovajsko Ljubljano kruh služiti, ako jim je Ptuj preveč „nemški“. Takih brezvestnih junakov se bomo že ubranili. Sicer je tudi med ptujskimi mestnimi delavci nekaj takih možakarjev. Zlasti eden se odlikuje s svojim dolгим jezikom. Treba mu ga bode skrajšati! Pri mestu kruh za lenobo služiti in potem čez mesto psovati, to je že malo preveč. Z ob z ob!

Grozilna pisma dobivajo razni gospodje, m. dr. seveda v prvi vrsti g. župan Josef Ornič. Gospoda župana menda zato sovražijo, ker je z lastno osebo zabil, da bi bil hofrat Ploj še občutnejše pretepen. S takimi otročarijami seveda ne računni noben pametni človek. Omenimo pa, da se odlikuje v pisanju grozljivih pisem neki tržaški fakin, katerega bomo že opozorili na postave. Mož je v živi stiki s prvaškim listom „Edinost“, zato je tudi tako neumen. Na vsak način pa dokazujejo ta grozilna pisma — kulturni višek prvaštva.

Smola! Prvaki imajo v Ptujju že smolo. Zadnjič je izšla slavnostna številka tiste v Ljubljani tiskane cunje, ki je najbolj umazana in najbolj barabska. Prvi članek te slavnostne številke sicer precej zabitega lista se je zavzemal za boj kot ptujskih trgovcev. Ker je boj kot po postavi prepovedan, bil je dotični list konfisciran. Ali ptujski prvaški trgovec Petersič je poživljal na postavu in prodal mirno konfiscirani list naprej. To je nekaj časa trajalo, dokler ni prišla policija in mu povedala nekaj neprijetnega na

uho. Policija je vzela Peteršiču 92 izvodov dotičnega umazanega lista. Došel je ravno še drugi zavoj iz Ljubljane, ki je padel tudi policiji v roke. Napravilo se je naznanilo državnemu pravdnstvu. Škoda, kaj, Peteršič? Morate biti malo bolj prebrisani in, ako že postavlo krsite, se vsaj ujeti ne smete pustiti. Tudi kolportaza ni dovoljena, Peteršič, in vaš učenec jo vendar izvršuje. Bodite pametni, saj ste menda — Kranjc! Sicer se nam pa zdi, da Peteršič nima ravno preveč denarja, da bi lahko velike kazni plačeval. Upamo torej, da ga bodejo prvaki rešili iz zadrege

Prvaško štacuno Mahorič & Šeligo v Ptuj so zopet odprli. Kakor znano, je prišla pred kratkem v konkurz. S pomočjo ptujskega trgovca Senčarja so napravili zdaj t. z. „Ausgleich“, kateri je pa strahovito zasoljen. Pride namreč na 110%, in so poleg tega še vsi troški konkurza za plačati. Dober tek, gospoda! Ali bodele našli svoj račun, gospodine Senčar? Mislimo, da profita ne bodele preveč naredil... Novo otvorene štacune dela zdaj seveda zopet na vse mogoče načine reklamo, da bi si pridobila nerazsodnih kupcev. Cene imajo ti možakarji v goldinarjih, ako ravno je to postavno prepovedano. Ako pride kupec v prodajalno in zahteva kakšno blago, ki je v izložbenem oknu, potem se mu pravi: to ni za prodati. Čujemo tudi, da se lovi kupce zopet na cesti in jih vleče v prodajalno. Seveda, ljudstvo že pozna to polomjeno firmo in dostikrat jim da kakšni pošteni kmet primerni odgovor, ali jim pa obrne hrbet. Opozarjamo ljudstvo, naj nam naznani vsak slučaj takega nasilja ali psovjanja. Videti hočemo, je-li ne velja postava i za te prvaške možakarje. Čuli smo tudi, da se je nekemu kmetu reklo: ali bodele zopet k nemčurju kupiti šli, kateri so vas pretepavali?! Takšne nesramne reklame se ne poslužuje niti zadnji žid. Torej le tako naprej, gospodje in upanja ne izgubite, da jo bodele zopet — polomili!

Pridno agitira kaplan Agrež, znan kot strastni klerikalec. Dan za dnevom se muči ta gospedek, da bi ustanovil v Št. Janžu dr. p. neko klerikalno „kmetško društvo“. Seveda mu ni nobeno sredstvo preslabo, da doseže svoj namen. Pripoveduje se, da je pridobil doslej 20 ovčic za svoje klerikalne namene. Pozor, naprednjaki!

„Nobel“ kaplan. V Št. Janžu na dravskem polju vršil se je v nedeljo 20. t. m. shod „bralnega društva“. G. kaplan Karl Agrež je povabil to priliko, da je prijel učiteljstvo. V svojem govoru je dejal: „Liberalni učitelji vunt!“ Ta njegov pač krščanski izrek je našel pri navzočemu učiteljstvu toliko odgovora, da si ga bode pač zapomnil. Tudi kmetje se niso strinjali s to provokacijo. Mirno kri, gospodje!

V Ljutomerju imajo, kakor se nam porača, mnogo društev, izmed kojih je „rokovnjavsko“, ker ima kot zgodovinsko več ali manj pristno-naroden značaj, menda najbolj zanimivo. Sedaj snujejo baje še klub za združenje južnih in severnih židovov ter vseh pravoslavnihih ciganov, česar pa skoraj ne moremo prav verjeti, ker bi protestiral proti takemu združenju nekdo pač z vso odločnostjo. Da bode imel Karlek v bodoče v pisarni same zanesljive moči in dobro prepirane sluge, so sklenili v taboru velikih mislecev, da je pred vsem neobhodno potrebno, ustanoviti društvo samcev, kojega udje pa morajo biti kot politiki in značaji popolnoma neomadeževani, tako, da svoječasno drug drugemu in svojemu mojstru ne bodo delali sramote. Ker drugod ni več prevelike zaslonbe, bodo ti dečki ob enem najbrž tudi telesna straža nervoznega Geldjuda

Marijina hčerka Krefl iz Grajene je torej obsojena. Ves svet se čudi, da je dobila le 15 mesecev težke ječe, ko je vendar dokazano, da je otroka na nečloveški način umorila. No, mi ne privoščimo niti tej naši zagriženi sovražnici par let ječe, kakor jo dobijo po navadi detomorilke. Omenimo samo, da so svoj čas prvaški listi grozno tajili. Zdaj menda ne bodejo več. Tudi je zanimivo, da si je vzela Krefl nemškega odvetnika. Ja, ja, v sili je pa le Nemec dober. Prvaki pa naj iz tega sprevidijo, da je treba otroke vzgajati, ne pa po družinskih pokvarjati!

Koštrunbirt Gajšek v Poličanah še vedno ne da miru. Mož bi se moral vendar pokriti in molčati in vesel biti, da ga ni sodnija obsodila,

da bi moral sam svoje klobase jesti. Kakor znano, je bil ta velepobožni koštrun-birt svoj čas na 6 tednov ječe obsojen, ker je prodajal klobase in meso od krepanih odnosno bolanih svinj. Pri razpravi je izpovedala tudi gospa Glačnik. Koštrun-birt in z njim neka njegova petoliznica Ana Rob sta bila pa tako nesramna, da sta trdila, da je gospa Glačnik po krivem pričala. Zato je obdolžena gospa seveda tožila. Slavni „Wurstfabrikant“ in koštrun-birt Gajšek je bil vsled tega na 150 kron obsojen, njegova prijateljca Ana Rob po na teden dni zapora. Dober tek!

V Slov. Bistrici so otvorili preteklo soboto nemško šolo. Zjutraj ob 9. uri se je vršila maša, potem pa se je zbrala množica pred šolskim poslopjem. G. župan Stiger je imel lep nagovor. Govoril je tudi nadučitelj g. Schiestl. Cast vsem, ki so z delom in s podporo omogočili uresničenje te velepotrebne šole.

Razglas c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva za Štajersko v Gradcu z dne 18. septembra 1908 šteje 24188 v zadevi obrokov za vplačilo neposrednih davkov v IV. četrtletju 1908. Tekom IV. četrtletja 1908 postanejo neposredni davki na Štajerskem dotekli oziroma plačni v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopj, ki so prosta hišno-najemninskega davka in sicer: 10. mesečni obrok dne 31. oktobra 1908, 11. mesečni obrok dne 30. novembra 1908, 12. mesečni obrok dne 31. decembra 1908. II. Občna pridobitina in pridobitina podjeth, podvrženih javnemu dajaju računov: IV. četrtletni obrok dne 1. oktobra 1908. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke in sicer 2 polletni obrok dne 1. decembra 1908. Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v značju postave z dne 15. januarja 1904. I. dež. zak. broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za vsak zamujen dan 1/3 v in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgor naštetim rokom do vstetega dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadnimi dokladi in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisane prisilnega postopanja.

Licenciranje in premiranje bikov v Ptuj se je vršilo letos dne 21. t. m. Pripeljalo se je 49 plemskih bikov. Od teh se je 28 komadov licenciralo in od teh 28 tudi 20 premiralo. 5 komadov se je lansko leto licenciralo in premiralo. Zaradi nezmožnosti v plemstvu ali prenizke starosti se je zavrglo 16 komadov. Bila so zastopana pingavska, mariadvorska, murbodenska in križana plemena. Razdelilo se je državne, deželne in okrajne premije. — I. državno premijo dobilo je graščinsko oskrbnik Lichtenegg štajerske hranilnice za 60 kron. — II. državno premijo g. Agnes Žemkovič iz Medvasi za 50 K. — I. deželno premijo g. Franc Golob iz Podvine za 50 K. — II. deželno premijo g. Jos. Turek za 50 kron. — III. deželno premijo g. Joh. Murko za 40 K. — Okrajne premije so dobili: S. Horvas iz sv. Marka 50 K, Jak. Schumer iz Sv. Lovrenca 40 K, Joh. Katz iz Loke 30 K, F. Kuresch 30 K, L. Angel 30 K, F. Tobijas iz Pacinja 25 K, Jak. Bauer 20 K, Štefan Murko iz Sela 20 K, F. Reschek iz Starevasi 15 K, A. Pernat iz sv. Lovrenca 15 K, zadruga za plemške bike v Sv. Lovrencu 15 K, S. Skrbinc 20 K, Joh. Muršec iz Zagorčana 15 K. — 4 posestniki so pripeljali svoje pred 2 letoma od okrajne dobljene čisto-plemske pingavske subvencijske plemške bike; ker so bili isti že l. 1907 premirani in je zopetno obdarovanje nedopustno, podelilo se je tem posestnikom krmilni denar z zavezo, da obdržijo bike še 2 leti i. s. so dobili: Joh. Cigler 60 K, V. Glatz 50 K, F. pl. Hellin iz Sterntala 50 K, F. Mahorič 40 K. Poleg tega se je pripeljalo mlado živino pinc-

gavskega plemena in sicer 15 telic in 7 teletov. To mlado živino je nakupil okraj in oddal živinorejcem za polovično nakupno ceno. Tem živinorejcem se je za dobro stanje živine razdelilo darilo okrajnega načelnika g. Orniga z obrestmi vred v skupnem znesku 68 K in so dobili premije sledeči posestniki: F. Kureš, G. Kuhar iz Versteje, J. Cvetko iz Podvine, Joh. Vrabl iz Mestnega vrha, A. Baumann, J. Furek, V. Verdenis iz Ptujске gore, F. Golob iz Podvine, J. Murko, M. Sorko iz Trebetine, F. Doliner iz Sp. Velovleka, J. Horvat, A. Lender iz Vurmberga, A. Korošec iz Mihovcev, Joh. Bračič iz Janževcev, Joh. Lopushek iz Dornave. — Prignana živina je splošno zadovoljiva in se je opazilo, da je plemo zelo lepo napredovalo. Pomanjkanje krme je vsled suše občutljivo, kar ima za posledico, da so morali kmetje stanje živine znatno znižati. Zato se je tudi manj živine prignalo. Vkljub temu pa je živina lepo izgledala.

Pazite na otroke! 11 letna Regina Pongrac v Tinju se je igrala z ognjem. Obleke so se otroku vnele in pridobila je tako težke rane, da je še isti dan umrla.

V Trstu so zaprli iz Žalca pobeglega hotelirja Viranta. Mož jo je hotel v Ameriko popihati. Našli so pri njemu 32.000 kron.

Okradle sta Neža in Tona Kolarič posestniku Veršiču nekaj čez 2000 kron. Sraki sta že pod ključom.

Porotno sodišče v Mariboru je razpravljalo 21. t. m. o požigu. Iz ljubostanja je namreč kočarica Marija Maurič iz Losinca, ki je živela s čevljarjem Janžičem, hišo njene tekmovalke Pleh zažgala. Obsojena je bila na 5 let težke ječe. — Pismonoša Josef Wosn v Pesnici je poneveril v bedi več denarnih zneskov. Ker se je nahajal v veliki revščini, so zanikali porotniki vprašanje in je bil mož oproščen. — Potem je prišla na zatožno klop Marija Krefl iz Grajene, znana hčerka klerikalnega veleposestnika. Obdolžena je bila, da je svojega novorojenega otroka živega pokopala. Krefl je imela srečo. Vzela si je namreč izvrstnega nemškega zagovornika dr. Mravčaga in ta je res toliko naredil, da je bila obsojena le na 15 mesecev težke ječe.

Iz Koroškega.

Živinski sejmi meseca oktobra 1908 se vršijo tako-le: 1. Prevalje, 2. Ugovica, 3. Trbiž, 5. Kamp, 6. Vid na Glani, Nötsch, Afria, Fressah, Mallestig, Goeifenburg, 7. Winklern, Beljak, 8. Waittschach, Celovec (konjski), 9. Oberdrauburg, Hüttenberg, 10. Kirchbach, Egg, 12. Köttschach, Eberndorf, Grebinj, 18. Guttaring, 19. Wiedweg, Gmund, Millstatt, Luggan, Altenmarkt, Arnach, Trbiž, Gutenstein, Wolfsberg, 21. Schwarzenbach, Weitensfeld, 24. Liesing, 26. Celovec (glavni konjski sejem), Guttaring, Bistrica na Dravi, 28. Friesach, Wieting, Železna Kaplja, sv. Lenart, Št. Mohor, Sachsenberg, nemški Griffen, Gradec.

Po svetu.

Kolera se razširja po Rusiji. Vzrok razširjenju te grozovite kuge je iskati zlasti v nemarnosti, s katero nastopa ruska vlada. Baje se je pojavil tudi že v Galiciji slučaj kolere in tudi v Trstu so na neki barki opazili kugo. Upamo, da se vse stori, kar utegne premagati tega grozovitega sovražnika.

Veliki požari. Parna žaga v Leinbrocku je 9. t. m. pogorela. Škoda je za 1/4 milijona kron. V občini Izza na Ogorskem je uničil požar 120 hiš z vsemi postranskimi poslopji in krmo. Škoda je čez 300.000 kron.

Roparji so napadli v Janovi na Rusko-Poljskem hišo oskrbnika grofa Choloniowski, umorili skupno 11 oseb in ukradli 10.000 rubljev.

Slovenski duhovniški listi se zgražajo z nami nad divjaštvom liberalnih prvakov. Edino liberalni brezverci hočejo kri videti! Kmetje! Naj prvaški doktorji delajo, kar hočejo, — vi ostanite mirni Štajerci!

Politični pregled.

Davčne številke. List „Kulturfragen“ pri naša v svojem zadnjem zvezku zanimivo statistiko, kateri posnemamo sledeče številke: